

și lumină, încuragiându-i la cultura artelor frumoase. Drept probă despre acesta e mărețul edificiu „Monastirea de Argeșu“, cu care ne mândrim și până astăzi, și pe care a eternizat-o poporul prin cunoscuta baladă „*Monastirea Argeșului*.“

Asemenea se pretinde că sub acest domn 1511—1520 s'ar fi compusă o parte din cronică, și să cea mai vechiă a țerei muntenești, sub titlul: *Istoria țerei românești de când au descălicat Români*. Acastă cronică, redigiată de N. Bălcescu și A. Treb. Laurian în magazinul istoric pentru Dacia, București, 1845, începe cu anul 1290, dela venirea lui Radu-Negru și aduce întâmplările până la 1688.—

Tot aci vom menționa, că ar fi existat cărți și isvode moldovenesci, despre care amintesc cronicarul Urechiă, înainte de el. 1)

Dar' rar se întrebuintă pe atunci limba română în scrieri, pe când, după cum am vorbit mai sus, limba bulgară își luase aripă prin serviciul bisericeii; poporul însă veghea neîncetat asupra acestui tesaur străbun. El cerea dreptul său: *cuique suum!* Și această voce a poporului făcu pe capii bisericeii să

1) *M. Kogălniceanu*, *Cronicele României*, tom. I. p. 129.